

Mētrienas

Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde

2019. gada janvāra avīze

Nr. 1 (243)

Raķelis skolas pagalmā

Kādā no janvāra dienām Mētrienas pamatskolas pagalmā varējām manīt divainu putnu. Daudzi minēja, ka tas ir mednis. Tomēr vēlāk noskaidrojās, ka tas ir raķelis.

Raķelis ir divu sugu – rubeņa un medņa krustojums.

Putnam ir abu sugu gaiļu pazīmes – tas ir gandrīz medņu gaiļa lielumā, ar mednim raksturīgiem brūnīgajiem spārniem, bet kakls/krūtis kā rubeņu gailim – ar violetu mirdzumu. Knābis melns – kā rubenim. Aste viegli iešķelta (ne noapaļota kā mednim vai dziļi „lirveidīgi” iešķelta kā rubenim). Reizēm raķeļi ir ar „neadekvātu” uzvedību – neparasti droši. Tas arī šoreiz pierādījās – skaistais putns nemaz neuztraucās par bērnu kļaiģām, filmēšanu, skaļajām čalām.

Šoreiz avīzītē liekam divas bildes, jo Daiga raķeļi bildēja pie skolas ieejas zaļajās priedēs, savukārt Viktors to knipsēja kādā no bērzu galotnēm.

Solvīta Stulpīņa

Daigas Podiņas un Viktora Aleknaviča foto

23. martā plkst. 19.00

Mētrienas tautas namā visi tiek aicināti uz deju kolektīva „Meteņi” jubilejas pasākumu

„Prieks dejot un kopā būt!”

Pēc svinīgās daļas jautras dejas un lustes. Līdzī groziņā kādu cietāku un šķidrāku našķi, labu garastāvokli un dejotprieku.

leeja uz visu pasākumu – brīva!

Janvāris īsumā

05.01. SDK „Mētra” apmeklēja sporta un atpūtas centru Degumniekos.

06.01. Pagasta pārvaldes vadītājs un sociālā darbiniece apsveic jubilejā un izsniedz paredzēto pabalstu sakarā ar 75 gadu sasniegšanu.

07.01. Pagasta pārvaldes vadītājs un sociālā darbiniece apsveic jubilejās un izsniedz paredzēto pabalstu sakarā ar 80 gadu un 85 gadu sasniegšanu.

11.01. Mētrienas pamatskolas skolēni apmeklēja teātra izrādi „Maija un Paija” Degumnieku tautas namā.

12.01. Sieviešu koris „Jūsma” apmeklēja sporta un atpūtas centru Degumniekos.

16.01. Mētrienas pamatskolu apmeklēja Madonas novada domes priekšsēdētājs A. Lungevičs un izglītības nodaļas vadītāja S. Seržāne.

19.01. Mētrienieši piedalās Zolītes turnīrā Praulienā.

19.01. Mētrienas zemledus makšķernieki sacenšas Mārcienas kausa sacensībās uz Dūku ezera ledus.

23.01. Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs tiek ar skolotājiem.

23.01. Mētrienas pasta nodaļu apmeklēja Vidzemes reģiona vadītāja G. Tomšone, mārketinga speciāliste B. Šķērīte.

26.01. VPDK „Meteņi+” apmeklēja sporta un atpūtas centru Degumniekos.

26.01. Pasākums bērniem birzītē „Krāsu putenis”.

26.01. Sieviešu koris „Jūsma” piedalās Saikavas kora 150 gadu jubilejas koncertā.

26.01. Mētrienieši piedalās Zolītes turnīrā Praulienā.

26.01. Mētrienas makšķernieki piedalās Jēkabpils sacensībās zemledus makšķerēšanā uz Karjera ezera ledus.

27.01. Sieviešu biedrība „Ābele” organizē braucienu uz izrādi Madonā.

Notikumus apkopoja **Ilmārs Grudulis**

Barikāžu atceres dienas

PASĀKUMI

Tev, Dieviņ, spēks, varīte,
Tev gudrais padomiņš.
Dod, Dieviņ, spēku prātu,
Neļauj otra vergam būt.

Barikāžu laiks ir vēsturisks apzīmējums 1990. gada 4. maijā atjaunotās Latvijas Republikas aizsardzības pasākumiem, kas tika organizēti Rīgā un citās Latvijas pilsētās no 1991. gada 13. līdz 27. janvārim. Plašākā nozīmē šis apzīmējums var tikt attiecināts uz laika periodu līdz 1991. gada 21. augustam, kad notika pēdējais OMON specvienību uzbrukums Jēkaba ielas barikādēm.

Barikāžu aizstāvju nevardarbīgā pretošanās ne tikai deva pretsparu OMON specvienībām, bet arī ar plaša starptautiskā atbalsta palīdzību novērsa PSRS valdības lēmumu izsludināt ārkārtas stāvokli Latvijā un no Krievijas ievest PSRS regulāro karaspēku. Kopš 1996. gada janvāra vairāk nekā 30 tūkstoši barikāžu aizstāvju ir apbalvoti ar Barikāžu dalībnieka piemiņas zīmēm. Pirmais OMON upuris Latvijā bija Roberts Mūrnieks.

1991. gadā Lietuvā 13 cilvēki tika nosauti un sabraukti ar tanku.

Latvijā barikādēs par svarīgo objektu aizsargāšanu piedalījās 50 tūkstoši, bet mītiņā – 15 tūkstoši.

13. janvāra rītā pēc PSRS karaspēka uzbrukuma Viļņas Televīzijas torņa aizstāvjiem Latvijas Tautas frontes vadītāji Dainis Ivēns un Romualds Ražuks Latvijas Radio aicināja Latvijas iedzīvotājus pulcēties Doma laukumā. Latvijas Tautas frontes saīkotajā protesta manifestācijā Daugavmalā sapulcējās ap 500 000 cilvēku, lai izteiktu savu atbalstu lietuviešiem un paustu gatavību turpināt uzskaitīto valsts neatkarības atjaunošanas ceļu. Rīdzinieki sāka spontāni veidot barikādes šaurajās Vecrīgas ielās. Latvijas Republikas Augstākā Padome 1991. gada 13. janvārī pieņēma „Aicinājumu Latvijas tautai” un lēmumu „Par Latvijas Republikas Augstākās Padomes aizsardzības štāba izveidošanu”. Štābu vadīja Andrejs Krasīņš, viņa vietnieki bija Odisejs Kostanda un Tālavas Jundzis. Latvijas Republikas Ministru padomes priekšsēdētājs Ivars Godmanis deva rīkojumu ievest Rīgā smago lauksaimniecības un celtniecības tehniku, lai bloķētu pieeju barikādēm. Jau pirmajās pāris dienās no laukiem un mazpilsētām Rīgā ieradās liels daudzums smagsvara automašīnu ar piekabēm, kas bija pildītas ar balķiem, betona blūkiem, šķembām un citiem celtniecības mate-

riāliem. Automašīnas izvietoja šaurajās Vecrīgas ielās skujīņveidā, lai tankiem padarītu neiespējamu to nostumšanu malā. Galvenie pretinieka uzbrukumi tika plānoti no Daugavmalas cauri Doma laukumam, no Bastejkalna gar Pulvertorni un no Torņa ielas caur Jēkaba ielu galā — šajos virzienos atradās vairākas smago automašīnu rindas. Šajos virzienos bija izlikti arī prettanku eži, ko atveda Vecmīlgrāvja zvejnieki, tanku slazdus metināja arī uz vietas. Visvājākā vieta bija platais Kaļķu ielas sākums no „Laimas” pulksteņa puses. Galvenie apsargājami objekti bija Latvijas Republikas Augstākā Padome, LR Ministru padome, Radionams Doma laukumā, Telefona un telegrāfa centrāle Dzirnavu ielā, Radio un televīzijas centrs Zaķusalā, kā arī tilti. Barikādes izveidoja arī Liepājā, Kuldīgā un pie Ulbrokas. Krievijas PFSR Augstākās Padomes priekšsēdētājs B. Jeļcins Tallinā aicina no Krievijas Federācijas teritorijas dienestā iesauktos karavīrus nepiedalīties akcijās pret civiliedzīvotājiem. Vitebskas 103. gaisa desanta divīzija atsacījās doties uz Rīgu.

15. janvārī OMON uzbruka Augstākās milicijas skolas ēkām Zeļļu ielā 8 Āgenskalnā. Kursantus piekāva, izlaupīja skolas ieroču noliktavu. Interfrontes vadība mītiņā stadionā K. Barona ielā sapulcināja ap 10 000 dalībnieku. Prosovjetiskās „Latvijas tautas sapulces” priekšsēdētāja Ojāra Potreki parakstītajā Latvijas sabiedrības glābšanas komitejas politiskajā paziņojumā tika paziņots, ka tā uzskata 1990. gada 4. maija deklarāciju par spēkā neesošu un Padoņmju Latvijai ir jāpaliek atjaunotās PSRS sastāvā. Barikāžu aizstāvji gaidīja Interfrontes mītiņa dalībnieku gājienu uz Rīgas centru, tas nenotika, bet no Padoņmju Armijas helikopteriem tika kaisītas Interfrontes skrejlapas.

16. janvārī LR Augstākā Padome uzsāka deputātu nakts dežūras. OMON uzbrukumā barikādēm pie Vecmīlgrāvja un Brasas tiltiem ievainoja barikāžu aizstāvju A. Dreimani, A. Podnieku, I. Gudro un nogalināja Satiksmes ministrijas auto vadītāju Robertu Mūrnieku. Cilvēki neapbruņoti devās uz barikādēm no daudzām Latvijas pilsētām.

7. janvārī barikāžu aizstāvji izsludināja trauksmes stāvokli. Interfrontē ietilpstošā Latvijas streiku komiteja paziņoja, ka Latvijā nodibināts fašistisks režīms. Lai izmeklētu notikumus, Rīgā ieradās PSRS Augstākās Padomes delegācija, kas, atgriezusies Maskavā, paziņoja, ka Latvijā jāievieš PSRS prezidenta pārvalde. 20. janvārī ap 100 000 demonstrantu Maskavā protestēja pret PSRS vardarbību Baltijas valstīs un prasīja M. Gorbačova, D.

Jazova, B. Pugo un V. Krjučkova atkāpšanos sakarā ar 13. janvāra upuriem Viļņā.

Vakarā OMON spēki uzbruka Latvijas Iekšlietu ministrijas ēkai, kuras apsardze bija pastiprināta ar Bauskas rajona milicijas darbiniekiem. Uzbrukumā tika nogalināti Rīgas miliči Vladimirs Gomonovičs un Sergejs Konoņenko un ievainoti Bauskas rajona miliči Jānis Jasevičs, Alģis Simanovičs, Renārs Zaļais, Valērijs Markūns. Pie Bastejkalna tika nogalināts arī kinooperators Andris Slapiņš un vidusskolēns Edijs Riekstiņš, nāvīgi ievainots tika operators Gvido Zvaigzne. Apšaudē ievainoja arī vairākus barikāžu dalībniekus (B. Dmitrenko, J. Zelču, A. Senčenko, J. Mezaku, D. Ozolu, J. Fodoru) un Krievijas žurnālistu V. Brežņevu. 21. janvāra vakarā, veicot barikāžu nostiprināšanu, nelaimes gadījumā gāja bojā barikāžu aizstāvis Ilgvars Grieziņš.

Šo notikumu laikā LR Augstākās Padomes Preses centrā reģistrējās vairāki simti ārvalstu žurnālistu, kas katru dienu sniedza informāciju lielākajiem masu medijiem visā pasaulē.

21. janvārī Čehoslovākijas prezidents Vāclavs Havelis zvānīja prezidentam Mihailam Gorbačovam un prasīja izbeigt militāros incidentus Rīgā. Arī KPFSR AP priekšsēdētājs Boriss Jeļcins izsūtīja valdības telegrammu par notikumiem Rīgā, kurā izteica līdzjūtību bojā gājušo ģimenēm un nosodīja ieroču lietošanu pret mierīgajiem iedzīvotājiem. 21. janvārī Maskavā LR Augstākās Padomes priekšsēdētājs Anatolijs Gorbunovs tikās ar PSRS prezidentu Mihailu Gorbačovu, kas apsolīja pārtraukt militārās akcijas Rīgā. PSRS Iekšlietu ministrs Boriss Pugo noliedza, ka devis pavēli OMON vienībai uzbrukt LR Iekšlietu ministrijai.

22. janvārī Preses centrs izplatīja LR AP priekšsēdētāja Anatolija Gorbunova oficiālo paziņojumu, kurā viņš noliedza baumas par to, ka Latvijas Republikas valdība esot pieļāvusi PSRS prezidenta pārvaldes ieviešanu Latvijā. LR MP priekšsēdētāja pirmais vietnieks Ilmārs Bišers preses konferencē paziņoja, ka ar PSRS Iekšlietu ministru Borisu Pugo panākta vienošanās par OMON atgriešanos bāzēs un nelikumīgi saņemto ieroču atņemšanu.

24. janvārī LKP CK Pirmais sekretārs Alfrēds Rubiks nosūtīja vēstuli PSRS prezidentam Mihailam Gorbačovam, kurā informēja par notikumiem pēc 22. janvāra Gorbačova – Gorbunova – Rubika vienošanās un aicināja to aktīvi ieviest dzīvē. Vairākums no Rīgas aizstāvjiem pēc Latvijas valdības aicinājuma sāka atstāt barikādes. Tika izveidots Sabiedriskās dro-

šības departaments, kas koordinēja un vadīja Tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienību darbu. 25. janvārī OMON uzbrukuma upuru bērēs pulcējās tūkstošiem pavadītāju un LR AP izsludināja Nacionālo sēru dienu.

Barikādes aizsargāja Latvijas Republikas Augstākās Padomes ēku no OMON bruņutransportieru uzbrukuma 1991. gada Augusta puča laikā. OMON bruņutransportieru tuvošanās barikādēm 21. augustā notika vienlaicīgi ar „Latvijas Republikas Konstitucionālā likuma par Latvijas Republikas valstisko statusu” pieņemšanu LR Augstākajā Padomē, kas atjaunoja Latvijas Republikas Satversmes pilnu darbību un līdz ar to deklarēja neatkarības atjaunošanas pārejas perioda beigšanos.

Vecrīgas barikādes tika demontētas 1992. gada rudenī, ilgi pēc tam, kad PSRS 1991. gada septembrī bija atzinusi Latvijas pilnīgu neatkarību un bija panākta vienošanās par Krievijas Federācijas karaspēka izvešanu.

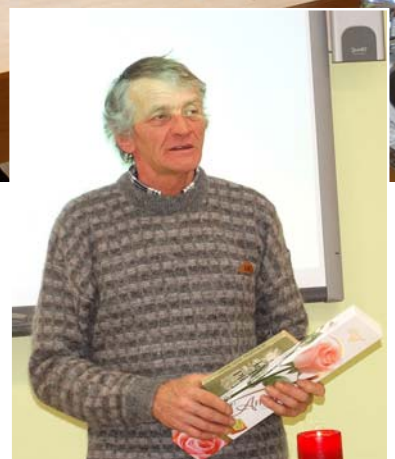
Mētrienas pamatskolu sakarā ar Barikāžu atceres laiku apmeklēja Barikāžu dalībnieks – mētrienietis Jānis Kaufelds. Viņš pastāstīja, kā Mētrienas aktīvistu sargāja Brasa tiltu. Aizstāvju grupu organizēja Daina Āboliņa. Arī no Mētrienas tika vesta smagā tehnika. Mētrienieši uz tilta pavadīja visu diennakti. Uz jautājumu – vai bija bailes – Jānis kļūstēja. Arī Jānis Kaufelds ir viens no tiem daudzajiem tūkstošiem, kas saņēmis Barikāžu Piemiņas

Skolēni ar interesi klausās vēstures stāstījumā, kuru liecinieki bija viņu vecāki, vecvecāki.

Puiši apskata Barikāžu Piemiņas zīmi, ko saņēmis katrs Barikāžu dalībnieks.

Par Barikādēm stāsta Jānis Kaufelds.

zīmi, kuru ar interesi aplūkoja skolēni. Jānis Kaufelds vēlēja visiem skolēniem iegūt labu izglītību, mācīties arī ārzemēs un saņemto praksi un zināšanas izmantot Latvijā.

**Materiālu sagatavoja
Solvita Stulpiņa
Solvitas Stulpiņas foto**

Tuvojas čempionāta fināls

SPORTS

Madonas novada atklātajā čempionātā 3. februārī Madonas sporta centrā Mētrienas vīriešu volejbola komanda izspēlēs pēdējās priekšsacīkšu spēles pret Ļaudonu un Cescvaini. Līdzšinējās spēles var uzskatīt par veiksmīgām, bet jābūt uzmanīgiem pēdējās spēlēs, jo viena daļa mētrieniešu spēlē arī citās komandās. Piemēram, Armands Grudulis 2. februārī spēlēja Ventspilī, Uģis Eglītis devies peļņā uz ārzemēm. Raimonds Adamovičs guva traumu. Slims ir arī Jurgis Seržāns.

Daļa komandas pamatsastāva trenējas Madonas volejbola klubā. Pirmsskolas un vidusskolas jauniešiem treniņi notiek Mētrienas pamatskolas sporta zālē. Šeit trenējas Madonas

Adamoviču ģimene ar uzvaras kausu.

vidusskolas audzēkņi Norberts Aleknavičs, Renārs Ivāns, Artūrs Mālnieks. Atsevišķi treniņi notiek meitenēm.

Mūsu ievērojamākais volejbolists Edgars Točs saglabā 5.ranga pozīciju pasaules pludmales volejbolā. Viņš trenējas ārzemēs un paredz daļību vairākos Eiropas pasaules mēroga turnīros. Galamērķis savākt nepieciešamo punktu bagāžu, lai tiktu uz Olimpiskajām spēlēm.

Mēs uzmanīgi sekojam jaunā talanta Zigurda Adamoviča panākumiem volejbolā. Atgādināsim, ka „Jēkabpils Lūšu” sastāvā viņš trešo reizi izcīnīja Latvijas kausu un kļuva arī par 2019. gada Latvijas čempionu volejbolā. Attēlā redzam Zigurdu Adamoviču kopā ar mammu Mārīti, māsu un tēvu, Mētrienas komandas spēlētāju, pēc izcīnītā trešā Latvijas kausa.

Ilmārs Grudulis

Foto no Adamoviču ģimenes arhīva

Saikavas korim 150

PASĀKUMS

26. janvārī mēs, koris „Jūsma”, kopā ar citiem Madonas novada korim tikām aicinātas piedalīties jubilejas svinībās Saikavas tautas namā „Tā radās dziesma!” Gavilņieki – Saikavas koris, kuram šogad 150 gadu. Saikavas koris tika dibināts 1868. gadā un jau 1880. gadā piedalījās II Vispārējos dziedāšanas svētkos Jēkaba laukumā Rīgā.

Šoreiz skatītājiem bija iespēja vērot (no skatuves), kā veidojas dziesma. Katram dziedātajam un skatītājam tika uzdāvināta dziesmu grāmata, kurā apkopotās dziesmas tad arī izskanēja vakara gaitā. Vakara galvenais organizators un diriģents Jānis Rijnieks bija izvēlējis dziesmas no Saikavas kora repertuāra un arī kādu jaunu – Ilzes Rijnieces apdarē. Ar klusuma brīdi pieminējam diriģenti Ritu Briņķi, viņai tika veltīta dziesma vācu valodā no I Dziedāšanas svētkiem. Dziesmu veidošanā piedalījās Praulienas pagasta jauktais koris, Ļaudonas pagasta jauktais koris „Lai Top!”, jauktais koris „Madona”, Kalsnavas pagasta sieviešu koris „Silvita”, Mētrienas pagasta sieviešu koris „Jūsma”, Bērzaunes pagasta vīru koris „Gaiziņš”. Dziesmām izskanēt palīdzēja jaunie mūziķi – Valērija Dmitrijeva (vijole), Ričards Gurskis (vijole), Kristaps Līcītis (eifonija), Egīls Akaševs (mežrags), Jānis Kārlis Rijnieks (klarnete).

Dace Mālniece

Foto – Imants Pulkstenis

„Jūsma” meitene.

Diriģē Ilze Rijniece.

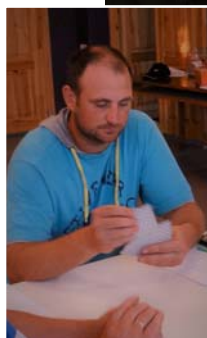
Mētrienieši Zolītes spēlē

Praulienas pagasts pēdējos gados izveidojies par reģiona Zolītes spēles centru. Daudzajos turnīros aktīvi piedalās Mētrienas kārsu spēlmaņi. Ziemassvētku turnīra pēdējā kārtā Praulienā uzvarēja mūsu Andris Broks. Viņš arī saņēma kopvērtējuma kausu un Zoles meistara balvu.

Janvārī mētrienieši piedalījušies Praulienā divās spēļu dienās. 19. janvārī Mētrienas pārstāvēja tikai Grigorijs Konovaļenko. 26. janvārī no Mētrienas ciniņās Zintis Kalniņš, Grigorijs Konovaļenko un Artis Podiņš. Sacensībās uzvarēja mētrienietis Grigorijs Konovaļenko.

Ilmārs Grudulis

Solvītas Stulpiņas foto

Andris Broks.

Zolīti spēlē Grigorijs Konovaļenko (vidū).

Artis Podiņš.

Makšķernieku janvāris

MAKŠĶERĒŠANA

29. janvārī runāju pa telefonu ar Rolandu Kaļejiņkovu. Uz jautājumu – kā ķeras – viņš atbild – esmu uz Odzijas ezera ledus un diezgan labi šodien kožas asari un raudas. Viņš arī pastāsta par diviem Mētrienas makšķernieku komandas izbraukumiem uz sacensībām citos novados un pagastos.

19. janvārī Mārcienas kausa izcīņai uz Dūku ezera ledus pulcējās 80 makšķernieki. Ķeršanās bija ļoti vāja. Mētrienieši nekādas panākumus neguva.

26. janvārī komanda piedalījās Jēkabpils novada sacensībās uz Karjera ezera ledus. Kā jau janvārī arī šoreiz ķeršanās bija izteikti vāja. Abos gadījumos piedalījās Rolands Kaļejiņkovs, Genādijs Sinkēvičs, Vitālijs Frolovs.

Ilmārs Grudulis

Par labiem cilvēkiem Austru un Kārli Krūmiņiem

SKOLAS ZIŅAS

Rakstīšanas griba par labiem darbiem un krietniem cilvēkiem radās pēc kāda telefona zvana. 9. janvārī piezvanīja man agrāk nepazīstama dāma. Ilze Medene teicās esot agrāk Mētrienas pienotavā dzīvojošās Austras Krūmiņas radniece. Lūdza pastāstīt par Krūmiņu ģimenes dzīvi.

Piensaimniecības speciālists Kārlis Krūmiņš ar sievu Austru pārcēlās uz Mētrienu no Trikātas pagājušā gadsimta piecdesmitajos gados. Sāka strādāt Mētrienas pienotavā par sviesta meistarū, sieva Austru par grāmatvedi. Pienotava piederēja kooperatīvajai sabiedrībai „Pamats”, un tāpēc to sauca par Pamatpienotavu, bet vietu par Pamatiem. „Pamats” bija pirmā pensaimnieku kooperatīvā sabiedrība Madonas apriņķī un viena no pirmajām Latvijā. Sabiedrības un tās ražošanas un uzturēšana tika balstīta uz vietējo zemnieku kopējiem līdzekļiem. Pienotavai bija liela loma Mētrienas pagasta attīstībā. Divdesmito gadu otrajā pusē vairāk kā divdesmit Saikavas pagasta zemnieki izteica vēlmi pievienoties Mētrienas pagastam. Pēc viņu lūguma tika mainītas pagasta administratīvās robežas. Mētrienas pienotava bija priekšzīmīgs uzņēmums, tur valdīja stingra kārtība. Kārtība saglabājas arī pēc Pamatpienotavas reorganizācijas par Mētrienas krejotavu. Par krejotavas vadītāju strādāja Kārlis Krūmiņš. Nevienam nezina, kāpēc vēl no Trikātas laikiem un arī Pamatos ģimenē viņu sauca par Ludi. Pēc uzņēmuma pārveidošanās Austrai Krūmiņai vairs nebija grāmatvedes darba. Kā gan lai nebūtu kārtība, ja par visu saimniecisko darbu ideāli rūpējās kurinātājs Edgars Krauklis. Zviedrijā ražotā krāsns vēl bija pilnīgā kārtībā pēc krejotavas slēgšanas. Visi tās atribūti spīdēja un laistījās, gandrīz vēl simts gadus pēc tās darba Mētrienā. Vēl otrs apstāklis, kurš nodrošināja Kārļa Krūmiņa darbību, bija šofera Ulda Pūdrīķa ģimene. Uldis bija ļoti prasīgs pret sevi un citiem visās dzīves jomās. Līdzsvarota un mierīga bija Ulda dzīvesbiedre Emīlija. Lai vieglāk būtu iegūstamas precīzākas ziņas par Krūmiņu ģimeni, es aprunājos ar Valentīnu Liepiņu, kura kādreiz pati strādāja pienotavā un dzīvoja 30 met-

Austra Krūmiņa (Muntintante un es – Ināra (Pūdrīķe) Krasnova.

Austra un Kārlis Krūmiņi.

ru attālumā. Sarunājos arī ar trīs Pūdrīķu meitām Sandru, Aiju un Ināru. Vienprātīgi atzīstam, ka Krūmiņu ģimene būtu ierindojama Mētrienas gaišāko prātu plejādes augšdaļā. Piecdesmitajos gados pienotavas lielā, tukšā istaba tika izmantota kā

vietējā apvidus kultūras centrs. Te notika teātra mēģinājumi, dejošana un dažādi saieti. Lilita Mālniece atceras Austras Krūmiņas māti Minnu Lusti, kura prata būt par jauku partneri vietējo mazo bērnu darīšanās. Personīgi atceros ļoti korektos pret sabiedrību Austru un Kārli. Mednieki varēja būt pateicīgi, ka pēc medībām vakaros Kārlis mums atļāva izmantot plašo katlu mājas telpu, kur bija cementa grīda, šļūtenes ar karsto un auksto ūdeni. No rītiem telpa bija nevainojami sakārtota, ko izdarīja rūpīgais Edgars Krauklis. Šīs iespējas Mētrienas kolektīvs izmantoja arī vadītājas Dzidras Ņiļovas laikā. Grūti iedomāties, ka vēl kāds vadītājs varētu vēl kaut ko līdzīgu atļauties stingras sanitārās kontroles apstākļos. Taču inspekcijas pārbaūžu laikā vienmēr bija apmierinātas. Atceros, kā man Kārlis stāstīja par plaužu ķeršanu purva ezerā Kurtavā. Tas bija piecdesmito gadu vidū, kad no purva mājās nesuši piecus kilogramus smagus plaužus, maizes krāsns lāpsta platumā. Vēlāk un šodien Kurtavā neviens plaudi vairs nav noķēris. Pamatu apkārtējās sievietes atceras, kā ar Austru gājušas garos pārgājienos pēc dzērvenēm uz Ozolsalu un Mindaugu. Kā tikušas pāri grāvjiem un peldējušas pret savu gribu purva akačos. Inteligentā Austru vairākus gadus bija labs palīgs Mētrienas bibliotēkai. Viņas nodibinātajā pārvietojamajā bibliotēkā Pamatpienotava varēja izņemt un apmaiņīt grāmatas. Austru tās iznēsāja arī pa mājām. Ilgstoša draudzība Austrai izveidojās ar meitenēm Aiju, Sandru un sevišķi Ināru. Tā bija Ināras un Austras savstarpēja mīlestība. Austru sauca Ināru par audzumeitu, bet Ināra par mīļo Muntintanti. Vēl tagad sarunā ar Ināru viņa saka, ka esot pateicību parādā Muntintantei par viņas mīļumu. Visa ģimene Minna Luste, Austru Krūmiņa un Kārlis Krūmiņš kā pēdējo atdusas vietu raduši Mētrienas kapos Ļaudonā.

30. janvārī piezvanīju Inārai Krasnovai uz Ļaudonu. Viņa jau bija paspējusi sazināties ar Ilzi Medeni, pastāstīt visu iespējamo, zināmo par Krūmiņu ģimeni. Ināra apsolīja atsūtīt arī fotogrāfijas. Savukārt Ilze Medene bija ļoti apmierināta par sarunu ar Ināru.

Ilmārs Grudulis
Foto no Krūmiņu ģimenes personīgā arhīva

Medības ar dzinējiem beigušās

MEDĪBAS

Janvāra mēnesī, izmantojot sniega segu, notika lielāks medību skaits ar dzišanu nekā iepriekšējos mēnešos. Sakarā ar briežu medību termiņa beigām, medības notika sestdienās un svētdienās.

Kaut gan tendence bija nometīt pēc iespējas vairāk staltbriežus, gadījās arī meža cūkas. 12. janvārī tika nometītas četras meža cūkas. Bruno Radziņš nometīja vienu sivēnu, bet Jānis Kuprans lielāku cūku. No Jāņa Roziša, kā jau vecmeistaram pienākas, šāviena krita lielāka cūka un pērnsis sivēns.

Pēdējās medības ar dzinējiem notika 27. janvārī. Vispirms tika izstāgāti daudzi meži, lai atrastu dzīvnieku pēdas. Tas arī izdevās veiksmīgi. Pēdu meklētāji ziņoja, ka uz agrākās lauksaimniecības zemes izveidotā meža jaunaudzē ceļa malā no Vikšņiem uz Cīrulišiem iegājis staltbriežu bariņš. Šo jauno mežiņu ļoti iemīlojuši dažādi dzīvnieki. Tur ir bijušas veiksmīgas stirnu medības, bieži redzēti aļņi. Uz masta nostājās deviņi mednieki. Gar lauku uz Saulgriežu pusi palika Kaspars Rozītis un Kaspars Kaminskis. Gar ceļa malu uz Jošas pusi nostājās Intars Jurģis, Viktors Mutors, Andrejs Grudulis, Raivis Calmans, Jānis

Baiba Dauģe ar nometīto lūsi.

Kuprans, Bruno Radziņš un Ilmārs Grudulis. Par dzinējiem aizgāja Jānis Trops, Māris Macijevskis un Kristīne Mutore. Viņiem līdzī Māra Rietumsibīrijas laika un Kristīnes asspalvainais vācu medību suns. Arī šoreiz mežs bija pārbagāts ar zvēriem. Andrejs Grudulis redzēja aizejošus trīs aļņus. Ceturtais alnis aizgāja starp medniekiem Ilmāru Gruduli un Jāni Kupranu. Kaut kur atskanēja šāvieni. Pēc šī šāviena no meža, tā saucamās

Korejas virzienā, devās divas aļņu govīs. Taču tās nerasniedza mednieku šāvieni. Izrādījās, ka ar pirmo šāvieni veiksmīgi briežu govi pieveicis Raivis Calmans. Tā kā tas notika ap pulksten divpadsmitiem, bija vēl laiks viena masta dzišanai. Izvēlējās Saltupu silu. Izrādījās, ka mastā bija četri staltbriežu buļļi. Vienu no tiem nometīja Valdis Kaminskis. Diemžēl dzīvnieks bija perspektīvs. Viņai ragu rota pēc gadiem būtu daudz krāšņāka.

Līdztekus kolektīvajām medībām visu sezonu notiek individuālās medības. Nav tādas dienas, kad mežā nebūtu kāds no medniekiem. Vērtīgāko staltbriežu trofeju ieguva Juris Jefimovs no sava medību torņa Zaļmežniekos 13. janvārī.

Joprojām veiksmīgi ar slazdiem bebrus ķer Māris Macijevskis.

Ļoti retu gadījumu piedzīvoja mežzinis Agris Dauģis ar meitu Baibu. Vietējie iedzīvotāji bija novērojuši, kur pa dienu noslēpies lūsis. Gandrīz neticami, bet tas ir patiesi notikums, ka vienīgā medniece no masta bija Baiba, kura pieveica šo meža kaķi. Tēvs bija vienīgais dzinējs.

Ilmārs Grudulis
Foto no Dauģu ģimenes personīgā arhīva

Mētrienas pasta nodaļai būs jaunas telpas

AKTUĀLI

Pēdējos mēnešos Mētrienas pasta nodaļu vairākas reizes apmeklējuši Latvijas Pasta atbildīgie darbinieki. Lata sistēmā strādājošajam veikalam DAIMA ir nepieciešamas palīgelpas. Turklāt Latvijas Pasts vēlējas lētākas telpas Mētrienas pasta nodaļai. Par to tika informēts Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis. 23. janvārī Mētrienā ieradās Vidzemes reģiona vadītāja G. Tomšone, mārketinga speciāliste B. Šķērīte. Viņas iepazīnās ar piedāvātajām jaunajām pasta nodaļas telpām Mētrienas pagasta pārvaldes ēkā. Vienojās ar A. Dzenovski par turpmākajām Mētrienas pasta nodaļas telpām.

No 2019. gada 14. februāra Mētrienas pasta nodaļa atrodas Mētru ielā 1 (pagasta pārvaldes telpās).

A. Dzenovskis,
Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs
Solvītas Stulpiņas foto

Pasta nodaļas priekšniece Lelde Grudule vēl vecajās telpās.

Krāsu putenī

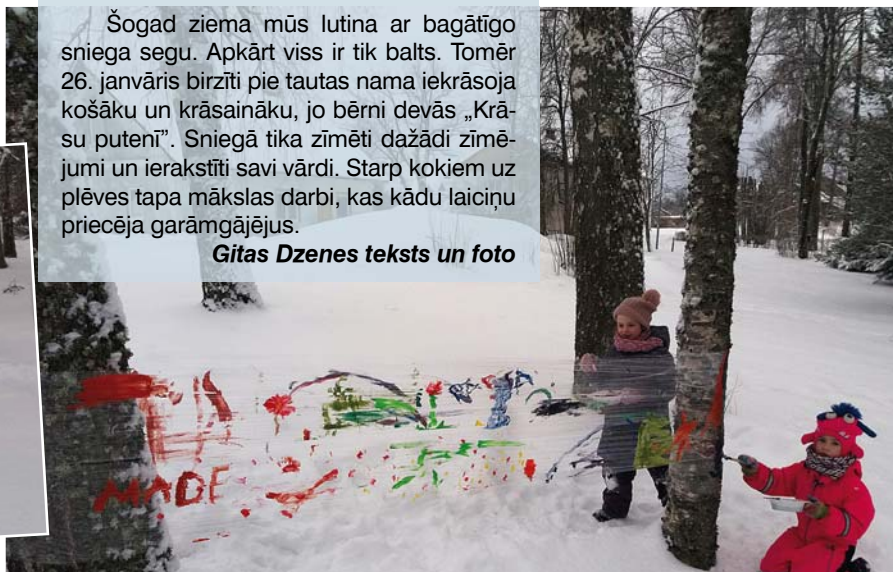
PASĀKUMI

Dzilais sniegš netraucēja bērniem aktīvi darboties.

Šogad ziema mūs lutina ar bagātīgu sniega segu. Apkārt viss ir tik balts. Tomēr 26. janvāris birzīti pie tautas nama iekrāsoja košāku un krāsaināku, jo bērni devās „Krāsu putenī”. Sniegā tika zīmēti dažādi zīmējumi un ierakstīti savi vārdi. Starp kokiem uz plēves tapa mākslas darbi, kas kādu laiciņu priecēja garāmgājējus.

Gītas Dzenes teksts un foto

Top skaisti mākslas darbi.

„Savedējs” Mētrienā

Atsaucoties uz manu aicinājumu, 3. februārī Mētrienas tautas namā viesojās Atašienes amatiereteātris ar Monikas Zīles komēdiju „Savedējs”.

Luga ir par cilvēku attiecībām. Vīrs un sieva pašķiras, un tad vīra draugs mēģina „piespēlēt” viņam dāmītes. Viņš ir savedējs, vīrs, kurš sievai ir „zem tupeles. Viņš sapņo par to, kāda būtu dzīve, ja no viņa aizietu sieva.

Izrādes laikā varēja gan pasmieties, gan aizdomāties, jo tika risinātas nopietnas lietas.

Gītas Dzenes teksts un foto

Atašienes tautas nama teātra trupa Mētrienā.

Dāvanā baseina apmeklējums

ATPŪTA

Jau avīzītē rakstījām, ka Mētrienas pagasta pārvalde dāvāja visiem trim kolektīviem, kas piedalījās XXVI Vispārējos latviešu Dziesmu un XVI Deju svētkos, Dāvanu kartes Degumnieku atpūtas un sporta centra apmeklējumam. Teju trīs sestdienas pēc kārtas uz Degumniekiem pēc iepriekš saskaņota grafika devās senioru deju kolektīvs „Mētra”, sieviešu koris „Jūsma” un vidējās paaudzes deju kolektīvs „Meteņi+”. Tika piedāvāts saunas, baseina un trenāžieru zāles apmeklējums.

Pēc novada čempionāta Degumnieku sporta un atpūtas centru apmeklēs arī mūsu volejbolisti.

Paldies Mētrienas pagasta pārvaldei par jauko dāvanu, šoferītim Viktoram

Aleknavičam par vizināšanu.

Jāpiebilst, ka deju kolektīviem arī šogad notiks koncerti – skates, kuros jādejo divas latviešu skatuviskās dejas. SDK „Mētra” un VPK „Meteņi+” savu repertuāru izdejos 6. aprīlī Aronas pagasta Lauteres tautas namā. Vēlēsim veiksmi, izdošanos un raitu dejas soli!

Savukārt kuriem koncerts – skate – plānots vai nu marta pirmajā sestdienā pasākumā „Tautas dziesmu spēks” vai Madonas pilsētas svētkos vasarā. Lai skan!

Izmēģinām arī trenāžieru zāli.

Jaukas ūdens peldes.

*Solvita Stulpiņa
Solvitas Stulpiņas foto*

Krāsu prieks dzīves ikdienā

MĒNEŠA JUBILĀRES

Zane Dziesmu un deju svētku gājienā.

Skaistu jubileju svinēja Zane Bege-Begge. Mājturības un tehnoloģiju skolotāja, vizuālās mākslas Mētrienas pamatskolā, Lazdonas pamatskolā un Madonas Valsts ģimnāzijā.

Zanes dzimšanas diena ir 22. janvāris. Beigusi Mētrienas pamatskolu, paralēli Madonas Mākslas skolu, Liepājas Pedagoģijas akadēmijas profesionālā bakalaura studiju programmu „Māksla”, studējusi Lietuvā, Šauļu Universitātē, apmaiņas programmas SOCRATES/Erasmus ietvaros, 2009. gadā ieguvusi profesionālās augstākās izglītības maģistra grādu Liepājas Universitātē.

Līdztekus profesionālajam darbam piedalījies dažādos projektos – bijusi gan auklīte, gan nometnes vadītāja palīgs, radošo darbnīcu vadītāja, vizuālās mākslas pulciņu vadītāja, Liepājas Pedagoģijas akadēmijas izdevuma „LPA Vēstis” korespondente.

Mīļi Tev sveicieni, **Zanīt**, jubilejā! Lai radošums, dzīvesprieks ir vienmēr ar Tevi! Kad Tu vēl mācījies Mētrienas pamatskolā, es vienmēr apbrīnoju Tavus skaistos darbiņus. Daudzus no tiem es paturēju un ilgi rādīju kā paraugus citās skolās. Lai Tev neaptrūkst ideju, ierosmes radīt vienmēr kaut ko jaunu! Skolotāja Vija Toča

Cilvēks ar skaistu, radošu dvēseli, kas jebkurā ikdienas mirklī sajūt krāsu prieku, skaistumu, estētiskumu.

Zane ir ļoti atsaucīga, ļoti daudz pasākumu bērniem vadīti pagasta bibliotēkā, dzied sieviešu korī „Jūsma”. Vadot tēlotājmākslas pulciņu Mētrienas pamatskolā, daudz zināšanu un prasmju dāvāts skolēniem, audzēkņiem.

Brīvajā laikā labprāt kopā ar mammu dodas mežā sēņot un ogot. Palīdzējusi grāmatas „Vietvārdu saglabāšana nākamajai simtgadei” tapšanā, veidojot vāka noformējumu.

Ar kolēģiem draudzīgas, sirsnīgas attiecības, prot pārsteigt ar dažādiem pašas gatavotiem našķiem.

Vēlam Tev, Zanīt, visu vēlmju piepildījumu. Lai daudz radošu izstāžu, plenēru, pasākumu. Lai veicas!

Solvita Stulpiņa

....un zeltains taurenis no tavas plaukstas tik ilgi projām neaizlidot gribēs, cik ilgi tu to vieglām rokām skarsi, cik ilgi vieglu elpu uzrunāsi. Tik ilgi, cik pats tu brīnums būsi, tev acu plakstos zelta spāre sēdēs, būs rasa vizoša, būs varavīksne koša, un taurenis uz tavas plaukstas – drošs.

/M. Laukmane/

Sveicam skaistajā jubilejā
mūsu **Zanīti!**

„Jūsma” meitenes

Lai būtu laimīga katra diena

Jubilāre Gita ar vīru Pāvelu skaistajā dienā.

Katra diena ir diena,
Lai smietos un brīnītos.
Lai mīlētu un sapņotu,
Lai atpūstos un darbotos.
Katra diena ir diena,
Lai to baudītu,
Lai būtu laimīga katra diena.

Mana mamma Gita ir dzimusi un dzīvojusi Kurzemē, Ezeres pagastā. Viņai ir māsa un brālis. Pēc profesijas izmācījies par kurinātāju. Iepazinies ar Pāvelu, apprecējās un 1991. gadā pārcēlās uz dzīvi Mētrienā. Kopā izaudzināti trīs bērni un nu jau jāauklē 6 mazbērni. Ir ļoti mīļa un laba vecmāmiņa. Ar mazbērniem apmeklē dažādus pasākumus.

Mamma ir ļoti atsaucīga, čakla, strādīga, izpalīdzīga. Dzīves laikā iemācījies gan šūt, matus griezt un veidot frizūras, gan pagatavot gardas maltītes, cept tortes. Ja vajag, var pat dzīvokli izremontēt. Labprāt strādā piemājas dārziņā, visu izaudzē un sagatavo ziemei. Vasarās ar tēti iet ogās un sēnēs.

Lai Tev, mammīt, daudz baltu dieniņu! Lai veselība, prieks par paveikto un visu sapņu piepildījums!

Meita Eva

Foto no jubilāres personīgā arhīva

Sirdsgudrība jebkurā situācijā

Janvārī vienu no dzīves skaistākajām jubilejām svinēja Daiga Podiņa. Atsaucīga kolēģe Mētrienas pagasta pārvaldē un pamatskolā, uzticīga draudzene, dejojāja ar ļoti lielu atbildības sajūtu, jautrs kompānijas cilvēks, gādīga sieva un mīļa mamma. Sveicienu mammai svētkos sūta meita Lilīta, domās ar viņu ir Lāsma un Aivars.

„Mamma ir dzīvespriecīga, un ar savu īpašo humoru – pat drūmās reizēs protot atrast labo un uzmundrināt ar kādu trāpīgu joku. Šķiet, šis prāta asums noder arī, atceroties visus svētkus un notikumus, ko citi ģimenes locekļi dažbrīd piemirst ātrajā dzīves ritmā. Mamma ir sirdsgudra – viņas vērtīgie padomi vienmēr palīdzējuši atrast izeju visdažādākajās situācijās.

Lai uzturētu možu garu, mamma aktīvi darbojas gan dāmu deju kolektīvā, gan tautisko deju kolektīvā. Aizrāvusi ar deju arī mani un brāli Aivaru. Tieši šīs aizraušanās dēļ šogad kopīgi devāmies uz Rīgu un izdzīvojām Dziesmu un deju svētku piedzīvojumu.

Vēl kāda aizraušanās, ko novērtē arī ģimenes draugi – kūku cepšana. Mammai vienmēr patīcis eksperimentēt ar dažādām receptēm un nemiīgi izmēģināt ko jaunu, meklējot to īsto „zelta vidusceļu”. Tieši tāpēc bieži vien sanāk našķoties ar dažādiem gardumiem, kam grūti pretoties.

„Neviena valoda nespēj izteikt to spēku, skaistumu un varoņību, kas piemīt mātes mīlestībai.”

/Edvīns H. Čepins/

Meita Lilīta

Foto no ģimenes personīgā arhīva

Likteņdārzā.

Meitas Lilītas izlaidumā Mētrienas pamatskolā.

**Pie Rāznes ezera.
Sen, sen...**

Kolhoza laika zootehniķe Anna Špure

Mūsu Anniņa, Annuška, „ontalīgā meitene”, tā Tu mūs sauci, kad gribēji uzslavēt.

Pēc tehnikuma skolas sola uzreiz nonāci mūsu pusē un uzsāki galvenās zootehniķes darba gaitas. Tas bija ļoti grūts un atbildīgs laiks, kad ziemā lopiem trūka barības, bija jāplāno katrs siena kilograms, lai „izvilktu” līdz pavasarim. Viss Tavš darbīgais mūžs veltīts kolhoza lopkopības attīstībai, fermu un lopkopēju dzīves apstākļu uzlabošanai, govju produktivitātes kāpināšanai.

Tu mums, pārējiem zootehnikajiem speciālistiem, biji kā stiprā kliņķis, un Tava vērtīgākā īpašība ir cilvēci-

Anniņu sveic bijušās kolēģes.

ba vārda visplašākajā nozīmē. Tu ar katru darbinieku prati atrast kopīgu valodu, ne-

šķiroji cilvēkus, ar katru aprunājies. Prati atrast laiku arī pašdarbībai – dziedot sieviešu vokālajā ansablī.

Anniņa ir lauku cilvēks gan pēc pārliecības, gan dzīvesveida. Strādājot kolektīvā, netrūka arī kuriozu stāstu...

Šobrīd Anniņa dzīvo priekš sevis, jo meitām sen savas ģimenes un var lepoties ar saviem brašajiem mazbērniem.

Daudz laimes, Anniņa, Tavā skaistajā jubilejā!

Bijušās kolēģes

Laima cauri dzīvei ar dzeju, deju...

Laimas bērnības mājas ir tur, kur vecāmāte krāsni cepa rudzu maizi. Tās ir tur, kur pavasaros zem ābelēm ziedēja vijoliņas, dzejnieka narcises. Tur, kur pļāvās dzirksteļoja naktsvijoles un pļavu neļķes un nepārtraukti grieza grieze. Tur, kur rāmi plūst Aiviekste. Tajā vietā, kur ir tik daudz neaizmirstama.

Darba un dzīves gadi tika vadīti Mērienā. Ilggadēja feldšeru – vecmāšu punkta vadītāja, bijusī mīļmāsiņa Ļaudonas un Atašienes bērnudārza bērniem. Ģimenes iegādāts īpašums „Pīlādži” ir vieta, kur var kopt puķu dobes, rakņāties sakņu dārzā, ganīt gotiņas, fotografēt, ogot un priecāties par saviem mīļajiem.

Neraugoties uz aizņemtību darbā un rūpēm par ģimeni, arvien darbojusies dažādos pašdarbības kolektīvos. Deja, dzeja un dziesma ir bijis un ir prieks dvēselei pēc ikdienas darba gaitām.

Laima aktīvi darbojas sieviešu klubīnā „Ābele”, vadot pasākumus, iepriecina ar jaunām, radošām idejām, lasot dzeju. Par dzejas lasīšanu saņemot pozitīvas atsauksmes no aktrīsēm – Zanes Jančevskas un Zanes Daudziņas.

Viņa laipni atver savas mājas durvis klubiņa dalībniecēm „Pīlādžu” virtuvē, lai gatavotu mielastus Ziemassvētku svinēšanai, sietu sierus un pītu vainagus Līgo vakaram.

Savā goda dienā mūs sagaidīja pie peldoša sveču ugunsкура, liekot sasildīt nosalušās plaukstas...

Mēs priecājamies, ka Tevī ir tik daudz, ko citiem dot.

*Cienā un pateicībā,
„Ābeles” ābolītes*

Laima ar vīru Jāni.

Ciemiņi sildās pie sveču ugunsкура.

Jubilāri sumina sieviešu klubiņa dāmas.

Mūsu Sandra

Tu zini, ar sievieti, kad viņai paliek 50, notiek kaut kas neparasts. To var nosaukt par lūzuma brīdi: zviņas nokrīt no acīm, un beidzot Tu skaidri redzi, kas patiešām ir svarīgi Tavā dzīvē. Parādās izpratne par to, ka Tu uz šīs grēcīgās zemes esi jau pusgadsimtu. Tevi pārņem pilnīgas brīvības sajūta, it kā Tu tik tikko būtu sasniegusi pilngadību...

Nav svarīgi, kā rit Tava dzīve, vai piepildās Tavas cerības, plāni un sapņi, vai esi bagāta... taču Tava dzīve ir veselas dzīves stāsts. Un tā ir interesanta!

Sandra dzimusi un augusi tepat vien netālu, Praulienas teritorijā. Jaut-

Daudz laimes Tev, Sandriņ!

rie un nebēdnīgie bērnības gadi pavadīti brāļu un māsu pulciņā, un katra diena slē-

pa sevī iespējas, pārsteigumus, kurus izdevās atklāt, izziņāt un izmantot.

Sandras pirmā darbavieta pēc Ērgļu proftehniskās skolas beigšanas ir kolhozs „Lidums”. Tas jaukais, piedzīvojumiem bagātais laiks! Šī jaunā meitene izrādījās ļoti apsviedīga un enerģiska, kolhoza vadība ievēroja Sandras darbaspējas, organizatores talantu un piedāvāja kļūt par Dēglu kompleksa vadītāju. Tad jau sekoja laulības ar skaisto jaunekli Gunti, radās dēliņš un meitiņa, kuri šobrīd jau ir pieauguši, ar savām profesijām un ģimenēm. Sandra un Guntis iegādājās īpašumu „Dešupi” un nu jau ir kārtīgas zemnieku saimniecības saimnieki. Lai izdodas piepildīt savus dzīves turpmākos mērķus!

Tavas „Ābelītes”

Hokeja sezonas atklāšana

SPORTS

Šogad, Dzeltēnās Cūkas gada, 19. janvārī „Akmentājos” norisinājās gads-kārtējā hokeja laukuma atklāšana. Iesākums, protams, bija ar hokeja spēli, kur „Mazie Milži” iesildījās jaunajai sezonai, un, kā jau tādās reizēs notiek – uzvarēja draudzība. Šis pasākums ik gadus ir atraktīvs, sirsnīgs, viesmīlīgs un ģimenēm draudzīgs. Par to tikai var pateikt lielu paldies „Akmentāju” samniekiem, hokeja faniem, Aldim un Mārītei Ošiem. Aldis vienmēr parūpējies par pašu galveno, lai uz hokeja laukuma būtu ledus, un Mārīte – par garšīgo, silto zupu un tēju.

Diena tiešām bija izdevusies. Ledus cienītāji bija sabraukuši no Mētrienas un blakus pagastiem, arī laika apstākļi lutināja un loloja gan mazos, gan lielos pasākuma apmeklētājus. Svinīgo brīdi atklāja Solvita un Sigita ar „Mazo Milžu” karoga pacelšanu. „AMIS 3” biedrība finansāli atbalstīja hokeja laukuma aprīkošanu ar jaunu apgaismojumu. Pie karoga pacelšanas visiem pasākuma apmeklētājiem svinīgi vajadzēja nodot zvērestu, ka pasākumā būs atraktīvi un atsaucīgi. Visi turēja solījumu un aktīvi piedalījās stafetē „Kā es braucu Ziemēlmeitu lūkoties”, kā arī vecāku, vecvecāku un bērnu skrējienā pa kalniņu. Kā jau ierasts, arī šajā reizē neiztika bez maskām, šogad karnevāls izdevās gluži kā Rio de Janeiro karnevāla parādē. Ieradās pat pats Vējoņa kungs ar kundzi, japāņu diplomāts ar princi, Pūču ģimene un vēl citi. Tie, kuri nebija tik čakli un neieradās kā uz karnevālu, tika ietērti maskās un defilēja uz hokeja laukuma kā sniegpārslīņas. Būtu grēks arī nepie-minēt pasākuma kulmināciju, nobeigumu ar tumsīņu noslēdza skaistās uguns puķes gaisā. Skaisti! Tiešām skaisti un jauki pavadīta sestdiens, un kurš gan cits radīs svētkus un svētku sajūtu, kā katrs pats? Tad arī svētki izdodas!

Paldies Aldim un Mārītei ar ģimeni par šo tradīciju „Akmentājos”, lai pietiek spēka, veselības un enerģijas to turpināt.

Rūķenes Anita un Inga

Alda svinīgā uzruņa un jautrības var sākties!

Vējoņu pāris.

Rūķenes Inga un Anita.

Balvu dalīšana čaklākajiem karnevāla dalībniekiem.

Krašņākās maskas.

Dejas uz ledus.

Karnevāla maskošānās uz ledus.

Jaunumi bibliotēkā

Sākot ar 2019. gada 1. februāri mainīts bibliotēkas lietotāju apkalpošanas laiks:

Otrdienās	8.30 – 16.30
Trešdienās	8.30 – 16.30
Ceturtdienās	8.30 – 16.30
Piektdienās	8.30 – 16.30
Sestdienās	9.00 – 14.00
Katra mēneša otrā trešdiena – seminārs.	

2019. gadā bibliotēkas lasītājiem pieejami šādi preses izdevumi:

Laikraksts Stars;
13 žurnāli:

Annas Psihologija, Ieva, Ievas Stāsti, Ievas Veselība, Ilustrētā Pasaules Vēsture, Ir, Klubs, Leģendas, Mājas Viesis, Patiesā Dzīve, Praktiskais Latvietis, Santa, Veselība.

Jaunās grāmatas

Nacionālā enciklopēdija Latvija. Enciklopēdijas tapšana ir būtiska Latvijas valsts simtgades programmas daļa, veidojot paliekošas vērtības – nozīmīgu zināšanu resursu latviešu valodā. Sējums „Latvija” iekārtots tematiski un tas izceļ plašu faktoloģisko pārskatu par valsti pēc neatkarības atjaunošanas. Izdevuma saturu veido vispārīgas ziņas par valsti, vēsturi, dabu, kultūru, izglītību, zinātnei, valsts iekārtu un pārvaldi, demogrāfiju, tautsaimniecību, veselību, sociālo aizsardzību, komunikāciju, grāmatniecību un poligrāfiju, reliģiju un baznīcu, sportu, kā arī vairāki pielikumi. Nacionālās enciklopēdijas pirmajam drukātajam sējumam ir 864 lappuses, kurās apkopoti vairāk nekā 250 šķirklju un vairāk nekā 1000 ilustrāciju, tostarp kartes, foto-uzņēmumi, gleznu reprodukcijas, grafiki, tabulas u.t.t. Visu šķirklju autori ir attiecīgo tēmu un jomu vadošie speciālisti Latvijā, vairumā gadījumu – zinātnieki. Nacionālās enciklopēdijas galvenais redaktors ir vēstures doktors Valters Ščerbinskis.

Zanes Zustas un Diānas Zandes grāmata Tarakāni manā galvā izklaidējošos, viegli lasāmos stāstiņos zīmē ainas no sievietes – jaunu un vēl jaunāku, smu-

ku un vēl smukāku, tikumīgu un vēl tikumīgāku – ikdienas. Šīm sievietēm ir kas kopīgs: viņu dzīvē valda tarakāni, pareizāk sakot, izdzīvošanas stratēģijas, kas, kādā krīzes brīdī radušās, no tās izkļūt palīdzējušas, bet tad aizķērušās prātā uz palikšanu. Un, kad tarakāniem dzīres, sievietēm ķibeles. Grāmatas autora palīdz lasītājam notvert un vismaz uzsākt tarakānu dresēšanu. Ilustratore māksliniece Līva Ozola.

Uldis Pīlēns.

Mans uzņēmēja kods.

Arhitekts un ilggadējs UPB holdinga dibinātājs un vadītājs, kurš Ziemeļvalstu Biznesa foruma veidotajā topā atzīts par vienu no izcilākajiem uzņēmējdarbības domātājiem Ziemeļeiropā, – atzīst, ka daudzkārt viņam tiek lūgta „veiksmes recepte”. Jābūt taču kādai burvju formulai, kas izskaidro, kādēļ UPB holdingā ietilpstošie uzņēmumi jau gandrīz 30 gadus ir konkurētspējīgi, veiksmīgi darbojas eksportā un nes to īpašniekiem peļņu! Tomēr ne receptes, ne burvju formulas nav. Ir ceļš. Tas ved cauri grūtībām, šaubām, meklējumiem, arī – prieka, radošas katarses un gandarījuma mirkļiem. Uldim Pīlēnam tas primāri ir pašizziņas, sevis pārvarēšanas un apziņas izaugsmes ceļš. Ja tu, jaunais uzņēmēj vai vadītāj, vēl tikai mēģini uztautstīt isto virzienu dzīvē un uzņēmējdarbībā, arī tev varētu lieti noderēt grāmatas autora atziņas, kas izkristalizējušās vairāk nekā 35 gadus ilgā vadības darbā. „Šī iedvesmojošā un iedrošinošā grāmata ir paredzēta ne tikai vadītājiem, bet ikvienam cilvēkam, kas, atsaucoties noslēpumainajam nākotnes aicinājumam, uzdrīkstas pārspēt šodienas ierobežojumus. Uldis Pīlēns stāsta par izaicinājumiem, grūtībām un riskēšanu, pieņemot lēmumus, kas izriet no nākotnes, kura vēl nav saskatāma, bet jau jūtama gaisā. Tā ir grāmata par to, kā zināšanas sabalsot ar pieredzi un pragmatismu līdzsvarot ar intuīciju. Par to, kā māksla un dzīve plūsmā var palīdzēt labāk sajūst zemi sev zem kājām. Īstu zemi. Dzīvi. Latviju.” Dr. theol. Juris Rubenis

Iznācis Karīnas Račko trešais romāns Samaitātā, kuru pati rakstniece dēvē par savu līdz šim provokatīvāko darbu. Kaut gan medijos tiek tirāžēts viedoklis, ka rakstnieces darbi piederīgi erotis-

kās literatūras žanram, patiesībā tie vairāk atbilst sievietes romāna paveidam, ko apzīmē kā romantiski erotisko romānu. Autore prasmīgi savij varoņu likteņus sarežģītā mezglā un, risinot stāstu par mīlestību un nodevību, liek lasītājam arī sev uzdot vienu otru jautājumu par dzīves pamatpatiesībām. Karīnas Račko romānus lasa un gaida visu paaudžu un abu dzimumu lasītāji galvenokārt viena iemesla dēļ – tie ir stāsti, kas aizpilda vajadzību pēc pasakas mūsu dzīvē. Šīs ir modernas pasakas, kuras lasot, mēs spējam gana reālistiskā vidē iztēloties varoņus un to mīlestību, kas pārvar visus šķēršļus. Erotiskās ainas tekstu papildina ar juteklisko dimensiju, jo šī tomēr ir pasaka pieaugušajiem un būtu liekulīgi apgalvot, ka pieaugušu cilvēku attiecībās šīs dimensijas nav – tomēr tā mīlasstāstu nevis veido, bet gan papildina.

Lūsindas Railijas

romāna Itāļu meitene, galvenā varone Rozanna Meniči, ir vēl maza meitene, kad viņa pirmo reizi sastop Roberto Rosini, vīrieti, kurš izmainīs visu viņas dzīvi. Dzīves ceļš, aizsācies Neapoles nomales mazajās ieliņās, aizved Rozannu līdz pasaulē slavenāko opernamu mirdzošajām skatuvēm. Turpmākajos gados Rozannas un Roberto likteņus kopā savij viņu operdziedātāju talants un nezūdošā mīlestība, kā arī nepārvaramā kaisle vienam pret otru, kas galu galā ietekmēs arī viņu tuvinieku dzīves. Jo, kā pamazām Rozanna atklāj, viņu savienību apdraud seni pagātnes notikumi... Ar Lūsindas Railijas daiļradei tik raksturīgo, iztēli raisošo un atmiņā paliekošo vidi „Itāļu meitene” ir spilgts un neaizmirstams stāsts par mīlestības tumšajām un gaišajām pusēm, spēcīgām un neatkarīgām sievietēm, kuras nīst un mīl vienlīdz kaislīgi.

Jauns intriģējošs detektīvromāns Stopētāju lieta, kura autore Rolanda Bula ilgu gadu strādājusi par izmeklētāju Valsts policijā un tātad labi pārzina „drēbi”. Pati rakstniece apgalvo, ka romāna sižeta pamatā nav kāda konkrēta krimināllieta, bet iedvesma tā tapšanai

patiesi radusies, strādājot izmeklēšanā un romānā rodamas atsauces uz pavisam reāliem notikumiem. Mazpilsētas mežā at-
rastās jaunās studentes mirstīgās atliekas
it kā šķiet atsevišķs baismīgs atgadījums
– taču patiesībā, sākot šķetināt notikušā
ķēdes pēdējais posms. Ķeroties pie ap-
stākļu noskaidrošanas, izmeklētāja Asnā-
te Grīze un operatīvais darbinieks Juris
Zvirbulis vēl nevar iedomāties, ka ar šo
noziedzumu saistīta izrādīsies virkne citu
aizdomīgu notikumu. Saistoši izsekojot
izmeklēšanas gaitai, Rolanda Bula vien-
laikus psiholoģiski pamatoti iedziļinās tajā
iesaistīto cilvēku dvēseles noslēpumos,
ticami parādot, ka aiz katra likumpārkāpu-
ma visbiežāk stāv sarežģīts un citiem līdz-
galam neatminams liktenis. Trešo līniju
romānā veido policijas darba ikdienas at-
ainojums: nereti tieši šis detektīvromāna
aspekts lasītāju intriģē visvairāk. Autorei
izdevies, nepārvēršot savus izmeklētājus
par ģeniāliem Holmsa vai Puaro līdzgait-
niekiem, uzskatāmi parādīt, kā noziegu-
ma izmeklēšanā lomu spēlē gan atjautīgi
minējumi un neticamas sakritības, gan
kļūdas un pārpratumi.

Sāra Larka. Cerība pasaules malā. Šo darbu var lasīt kā atse-
višķu romānu. Taču tie, kam nav sveša Sāras
Larkas triloģija „Balto mākoņu zemē”, „Maoru
dziesma” un „Kivi aicinājums”, ar prieku
sastapsies ar sev pazī-
stamiem un tuviem personāžiem – Gloriju,
Džeku, Liliānu un viņu tagad jau pieau-
gušajiem bērniem, iztēlējot Kenterbe-
rijas līdzenuma plašumus, kalnu spirtgo
gaisu un uzzinās daudz interesanta par
maoru tradīcijām. Autore lieliski ievij savā
romānā patiesus notikumus un mazāk
zināmus vēsturiskus faktus gan par Otru
pasaules karu un poļu tautas deportāci-
jām uz Sibīriju, gan par maoru kultūru un
tradīcijām. 20. gadsimta 40. – 50. gados
arī maoru tauta pārdzīvoja grūtus laikus.
Karotāju ciltis, kas autores iepriekšējos
romānos dedzīgi aizstāvēja savu brīvību,
dzīvesveidu un ticējumus, 20. gadsimtā
bija kļuvušas pasīvas un pazaudējušas
savas identitātes. Daudzi maori bija kļu-
vuši apātiski un nodevās dzeršanai. To-
mēr 50. gadu vidū Jaunzēlandes valdība
apzinājās problēmas nopietnību un izvei-
doja īpašas programmas, lai atbalstītu
maoru ciltis, sniegtu izglītības iespējas un
palīdzētu atjaunot zudušās tradīcijas. Arī
pašu maoru vidū bija tādi cilvēki kā romā-
na varone Moana, kuri iestājās par maoru
paražu un garīgo vērtību iedzīvināšanu.

Jolanta Vītola,

Bibliotēkas jaunumus sagatavoja

Ziemas prieki

SKOLAS ZIŅAS

Sniegavīrs

Pirmais sniegs! Pirmais sniegs!
Bērniem lielu lielais prieks!
Sniega viļas lielas veļas,
Sniega vīrs uz kalna ceļas

Milzīgs, resnis tā kā vāts,
Nasku roku darināts.
Galva apaļa kā ola;
Mellās acis bolīt bola.

Mute plata tā kā stops:
Augšā, apakšā viens zobs.
Kājas diženas kā stabi,
Galvā platmale sēd labi.

Visiem seļā laistās prieks —
Pirmais sniegs! Pirmais sniegs!
/Vilis Plūdonis/

Šogad pagādījušies ļoti jauki un pa-
tīkami ziemas apstākļi bērniem, lai bau-
dītu sniega priekus. Pie daudzām mājām
varam skatīt varenus sniegavīrus. Ar to
ceļšanu aizraušies arī Mētrienas pamat-
skolas skolēni – gan lieli, gan mazi. Spor-
ta stundās, skolotājas Līgas Pastares va-
dībā, tiek celti gan lieli, gan mazi sniega
cilvēciņi. Savukārt pirmsskolas vecākās
grupiņas audzēkņi, audzinā-
tājas Aigas Ivānas un auklītes
Sigitas Mālnieces uzraudzībā,
veidoja sniegavīrus uz papīra
šķīvīšiem, kas bērnus uzma-
na katru dienu koridorā pie
sienas.

Bet kas tad īsti ir sniega-
vīrs?

Sniegavīrs ir no sniega
veidots cilvēka figūras atda-
rinājums. Senākās rakstis-
kās liecības par sniegavīru
ceļšanu ir no 16. gadsimta,
bet populāra šī nodarbe
kļuva tikai 18. gadsimtā.
Sniegavīru parasti veido,
vienu uz otras saliekot 2 —
3 no sniega saveltas, citu
par citu mazākas bumbas.
Eiropā un Ziemeļamerikā
sniegavīru biežāk veido
trīsdalīgu, bet Āzijā — divdalīgu. Tad no
ogļēm, akmentiņiem, koka gabaliem,
sniega pikām, augļiem vai dārzeniem iz-
veido sniegavīra seju un bieži vien pievie-
no arī citas detaļas. Sniegavīru parasti var
izveidot tikai no tāda sniega, kas ir tuvu
kušanai un kļuvis mitrs, šāds sniegs līp
kopā un to ir viegli savelt nepieciešamā
izmēra bumbās. No pūdersniega snie-

2. – 4. klases darbiņš.

Salvja Kraukļa un Rinalda
Ilgsalieša divmetrīgais milzenis.

5. – 6. klases sniega vīrs.

gavīru izveidot ir grūti, jo tas nelīp, un arī
kūstošs sniegs, temperatūrai krītoties, var
pārklāties ar sērsnu un kļūt nepiemērots
sniegavīra celšanai.

Skolēni labprāt arī slēpo un vizinās ar
ragaviņām.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Sniega diena dārziņā

Janvāra mēnesi pirmsskolā noslēdzām ar jautru Sniega dienu Mētrienas pagasta „Akmentājos”. Sniega diena tika organizēta, lai dotu bērniem iespēju izbaudīt un izmēģināt dažādas ar sniegu saistītas aktivitātes. Bērni ar lielu aizrautību meklēja sniegā paslēptās bumbiņas, brauca ragavu vilcieniņā, vizinājās ar ragavām no kalniņa. Izmantojām arī iespēju iepazīt un izmēģināt lielisko ziemas sporta spēli – hokeju.

Kopīgiem spēkiem uzvēlām omulīgu sniega tārpiņu.

Pēc visām aktivitātēm padzērām siltu zāļu tēju un stiprinājām veselību ar vitamīniem bagātajām konfektēm – dzērvenēm pūdercukurā.

Labā apetīte pusdienās un saldais miedziņš diendusā apstiprināja, ka mūsu Sniega diena bija izdevusies.

Ziema turpinās, tāpēc jāizmanto tā, lai savu ikdienu padarītu interesantāku un veselīgāku.

Aiga Ivāna, pirmsskolas skolotāja
Foto no dārziņa personīgā arhīva

Pirmsskolas grupiņu mazuļi sniega priekos.

Jaunie hokejisti.

Ļoti augsts sasniegums mūzikas dzīvē

MĒS LEPOJAMIES!

Rihards Raiens Jefimovs sešu gadu vecumā sāka apmeklēt mūzikas privātsiņas pie skolotāja Artūra Grandāna, kurš, Rihardam uzsākot Mūzikas skolas gaitas, no mūzikas instrumentiem ieteica izvēlēties tieši mežragu. Pašlaik Rihards mācās Mūzikas skolas 2. klasē un sāk spēlēt arī Mūzikas skolas orķestrī VIVO. Apmeklē nodarbības mūzikas skolā trīs reizes nedēļā.

Janvārī saņēmām priecīgu ziņu, ka Rihards piedalījies Latvijas profesionālās ievirzes mūzikas izglītības iestāžu 10V un 20V izglītības programmas „Pūšaminstrumentu spēle” audzēkņu Valsts konkursa II kārtā, mežraga spēles II grupā izcīnījis 1. vietu. Konkurss notika Cēsis 16. – 17. janvārī. Žūriju pārstāvēja Aivars Osītis, trompetes skolotājs Ādažu Mākslas un Mūzikas skolā, Gatis Evelons, Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas lektors, Kaspars Kārkliņš, Jāzepa Mediņa Rīgas 1. mūzikas skolas pasniedzējs.

Rihardam ciņa jāturpina Rīgā. Vēlēsīm veiksmi un panākumus!

Solvita Stulpiņa
Zintas Jefimovas foto

Rihards konkursā Cēsis.

Fotoreportāža no rokdarbnieku izstādes

Pērnā gada nogalē Mētrienas pagasta bibliotēkā tika atklāta ikgadējā rokdarbnieku izstāde. Ar katru gadu mētrienieši pārsteidz ikvienu apmeklētāju ar jauniem vaļaspriekiem, darbiņiem.

Izstādes organizatore un atklāšanas pasākuma vadītāja jau daudzus gadus ir Mētrienas bibliotēkas vadītāja Jolanta Vītola. Ne reti daudzi izstādes dalībnieki tiek uzrunāti individuāli, lai savu aizraušanos parādītu arī citiem. Izstāde ir arī jauks pirmssvētku Ziemassvētku tirdziņš, kur ikviens savai gaumei un vēlmēm var izvēlēties mīļas dāvanijas sev un saviem mīļajiem.

Solvita Stulpiņa
Ineses Podiņas foto

Vizmas Krastas vaska sveces.

Lindas Ozoliņas tautu meitas.

Ilggadējā pagasta rokdarbniece
Valentīna Liepiņa.

Darbiņus foto iemūžina Liliņa Mālniece.

Valdas Otvares foto mirklis.

Nadeždas Kalniņas vaļasprieks.

Liliņas Mālnieces un Ligitas Tumanovas pašdarinātās pastalas.

Katra pārsliņa kā svēta ziņa
glabā savu prieka atslēdziņu
pastiep plaukstu
notver to
pāri debess plašumiem
pie tevis nākušo
paturi sev sirdī
prātā to
sniegpārsliņu balti mirdzošo
paturi sev Dieva doto ziņu –
mazo balto sniega atslēdziņu.

/Inese Tore/

Sirsnīgi sveiciens
Gitai Družekai jubilejā!

„Mežrožu” mājas iedzīvotāji

Tici sapnīm – tas piepildīsies.
Ceri uz brīnumu – un tas nāks.
Mīli! Un pasaule atsmaidīs pretim
daudz sirsnīgāk.
Piedod tiem, kas pāri tev darījuši.
Uzsmaidi tiem, kas tevi aizmirsuši.
Pasaki labu vārdu tiem, kas tevi
nolieguši.
Atver durvis tiem, kas savējās tavā
priekšā aizvēruši.

Sveiciens **Zanei Begei-Beggei**
jubilejā!

Mētrienas pamatskolas
kolektīvs

LĪDZJŪTĪBAS

Vairs tikšanās gaišuma nebūs,
Ir atdots un paņemts viss.

/Ā. Elksne/

Izsakām patiesu līdzjūtību
audzinātājam **Andrim Jaško**, brāli
mūžībā pavadot.
1989. gada Mētrienas astoņgadīgās
skolas absolventi

Lai tēva mīlestība paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku smelt.

Mūsu patiesa līdzjūtība **Solvitai**, tēti
aizsaules ceļā pavadot.

Biedrības „Ābele” dalībnieces

Annīnai –

Ir labi, ka ikdienā varam
No Tevis pa stariņam gūt.
Laiks balina visas krāsas,
Bet Tavas lai nepazūd,
Lai priekos un bēdās vēl ilgi
Ar Tevi mēs varētu būt!

Vismīļākie sveicieni jubilejā!

Sandrai –

Lai katra jauna diena
nāk pie Tevis kā jauna cerība,
jauns solījums, jauna ticība,
jauna enerģija, jauns izaicinājums
un jauna sajūsma!

Laimai –

Lai Tavām dienām cauri vijas
tāds gaišums apburošs un tīrs,
Kas katru brīdi atspirdzina
to ziedu dvēselē, kas dzīvs.
Lai gaišums tāds kā meža vija,
lai gaišums tāds kā vītenaugs,
Kas savas stīgas sirdī dzirda
un staro ļaudis liktenīgs.
Lai Tavām dienām gaismas pietiek
un rasas valgmies nepietrūkst,
Lai Tavām dienām putna spārni
un vītenauga vijīgums...

Valdai, Dainai Zvejsalniecei

Sveicieni gadu mijā!
Dzīve ir tik skaista! Ziedi, krītošs
sniegs, lecoša saule...
Tomēr visskaistākais ir cilvēks,
cilvēka sirds, kas patiesi staro, bet
gaismu un siltumu citiem dod.
/I. Ziedonis/

Sveic „Ābeļu” meitenes

SENIORU BALLE

Mētrienas tautas namā

23.februārī, plkst. 13.00

Balli spēlēs grupa «Draugi»

Iespējams pieteikt transportu līdz 21.02
pa tel. 20021220

Līdzī ņemam groziņus

Ieeja brīva

Vien smaidu atdodot, kā saule siltumu no sevis,
Var cilvēks pats kā stars tad atmirdzēt.
Vien prieku dāvājot un saņemot to pretī,
Var pats laimīgāks uz visas zemes kļūt.

/Daiga Akmentiņa/

Sveicam **Daigu Podiņu** jubilejā!
Mētrienas pamatskolas kolektīvs

Lai rītiem taviem
Margrietīņu baltums
Un saules gaismas
Maigie pieskārieni.
Lai dienām tavām
Tikai varavīksnes krāsas,
Kurām tumšie toņi
Garām slīd.

Lai vakari tavi
Zvaigžņu gaismā mirdz
Un ir tik tīri
Kā rudzupuķes bērniņas pļavā.
/Māra Šnē/

Saulainus sveicienus sūtām
Daigai Podiņai jubilejā!
Mētrienas pagasta pārvalde

Ļauj, lai Tavu likteņsvēci
Laiemes māte rokās nes!
Lai pie tavām sirdsdurvīm
Skaisti vārdi kā saulstari mirdz!
Lai Laiemes māte guni dedz
Katrā dzīves taciņā.

/Dz. Medvedjeva/

Sirsnīgi sveicam
Daigu Podiņu,
Arni Mūrmani,
Aivaru Siliņu skaistajās
jubilejās!

Vēlam veiksmi, veselību,
daudz jauku piedzīvojumu
un raitu dejas soli!

SDK „Mētra”, DDG
„Saulgriezies” un vadītāja

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde.
Reģ. Nr. 90000054731, pagasta pārvaldes
tāl. 64826031, 64826033, fakss 64826031.
Avīzes redaktore Solvita Sulpiņa.
Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola,
Līga Pastare, Marija Bege-Begge,
Vallija Sīpola, Eleonora Rimša,
Ilmārs Grudulis.
Iespiests SIA “Erante” tipogrāfijā.
Tāl. 25767030